



Ангел Каралийчев

Дядовото Божилово имане

Четиримата братя – на дяда Божила синовете – влязоха в къщи, изправиха се пред одъра, на който лежеше болният им баща, и снеха калпаците от главите си. Дядо Божил ги изгледа с овлажнени очи и проду-ма с немощен глас:

– Чеда мои, повиках ви да се простя с вас. Напушам вече този свят и сърцето ми се свива от мъка, че не смогнах да се погрижа, както тряб-ва, за вас. Нищо не ви оставям на ръка, но се радвам много, като ви гле-дам какви яки мъже израстохте. Камъка да стиснете – вода ще пусне. Както знаете, аз имам само едно старо лозе. То ми е бащино наследство. В туй лозе е заровено имането, което съм обрекъл на вас. Като си отида, вие се потрудете братски и задружно, докато намерите съкровището. А сега прощавайте!

До вечерта дядо Божил почина.

На третия ден след неговото погребение четиримата братя нарами-ха търнокопите и отидоха на старото лозе да търсят имането. Заловиха се да обръщат земята. До гърди потънаха. Изсякоха вехтите лози, които бяха прогнили и нищо не раждаха. Прочистиха камънаците. Педя след педя прехвърлиха всичката земя, но делва с имане не намериха. Изгър-коли се зимата. Децата тръгнаха да берат кокичета в гората и теменужки под трънките.

– Нищо не намерихме. Излъга ни старецът на смъртния си час! – въздъхна най-старият брат.

– И тъй се трепахме през цялата зима. Добре обработихме земята на старото лозе. Защо да не го подновим? – рече най-младият.

Намериха добри калеми, облагородиха дивите подложки и подир едно лято засадиха младото лозе. На третата година под лозите нависна-ха едрозърнести гроздове, жълти като кехлибарени броеници...

Когато дядовите Божилови синове изнесоха първите кошници на пазара, хората се изпотрепаха кой първи да си купи от гроздето. Зареди-ха се плодови години. Корабите не побираха гроздето и бъчвите не стигаха за искрящото вино.

– Прав беше нашият баща, когато ни поръча да търсим имането в лозето, но за какво имане ставаше дума, по-късно разбрахме! – проду-маха си братята и смъкнаха от главите си калпаците – за да почетат, него-вата памет.

КРАЙ

© Ангел Каралийчев

Сканиране и разпознаване: unicode, 2007

Редакция: BНorse, 2007

Публикация:

Ангел Каралийчев, НАЙ-ТЕЖКОТО ИМАНЕ – ПРИКАЗКИ И РАЗКАЗИ

Съставител ГЕОРГИ СТРУМСКИ

Библиотечно оформление СТЕФАН ГРУЕВ

Редакционна колегия ЕФРЕМ КАРАНФИЛОВ, ИВАН ЦВЕТКОВ, ЙОРДАН МИЛЕВ,
КАМЕН КАЛЧЕВ

Отговорен редактор НИКОЛАЙ ЯНКОВ. Редактор на издателството АННА
ПАНЧЕВА

Илюстрации АЛЕКСИ НАЧЕВ. Художник на корицата РАДОЙ БОЯДЖИЕВ.

Художествен редактор ИВАН МАРКОВ

Технически редактор ЕЛЕНА МЛЕЧЕВСКА. Коректор ТАНЯ СИМЕОНОВА

Първо издание. ЛГ. V. Тематичен № 13/9537172431/6006-2-79

Дадена за набор на 23. IV. 1979 г. Подписана за печат на 27. IX. 1979 г. Излязла от
печат на 10. X. 1979 г.

Поръчка № 118. Формат 1/16 60×90. Тираж 60 000. Печатни коли 16. Издателски коли
16. Цена 2 лв.

„НАРОДНА МЛАДЕЖ“ – ИЗДАТЕЛСТВО НА ЦК НА ДКМС. МОНОФОТО, ПЕЧАТ
И ПОДВЪРЗИЯ ДПК „Д. БЛАГОЕВ“. СОФИЯ – 1979

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3397>]